

**Uchwała Nr LVI.456.2024
Rady Gminy Baruchowo**

z dnia 17 stycznia 2024 r.

**w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy
Domowej na lata 2024-2030**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 ze zm.¹⁾) oraz art. 110 ust. 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r., poz. 901 ze zm.²⁾), oraz art. 6 ust. 2 pkt. 1, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2021 r., poz. 1249 ze zm.³⁾) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uchwała się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2024-2030 w brzmieniu ustalonym w załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Traci moc uchwała Nr XXIV.199.2021 r. Rady Gminy Baruchowo z dnia 19 stycznia 2021 r. w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Baruchowo na lata 2021- 2025.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Baruchowo.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przewodniczący Rady Gminy
Baruchowo

Jarosław Komorek

¹⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 572, poz. 1463 i poz. 1688.

²⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2754 oraz z 2023 r. poz. 535, poz. 1693, poz. 1938 i poz. 2760.

³⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 289 i poz. 535.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2024- 2030

Wstęp

Przemoc jest zjawiskiem występującym coraz powszechniej. Każdego dnia znajdujemy w mediach o krzywdach wyrządzonych ludziom przez inne jednostki, o maltretowaniu słabszych – dzieci, osób starszych, o znęcaniu się nad najbliższymi.

Wykorzystujemy swoją przewagę, władzę, siłę do sprawiania cierpienia innym lub przeciwnie: demonstrujemy swoją własną bezsilność i potrzebę uwagi, sprawiając ból, poniżając, zmuszając do uległości czy szukania pomocy.

Wieloaspektowość i złożoność zjawiska przemocy w rodzinie oraz jego skutków dla osoby, rodziny jak i społeczności lokalnej wymaga szerokiego i komplementarnego podejścia do zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie. Wszelkie działania podejmowane na rzecz osób doznających przemocy w rodzinie, w celu maksymalizacji ich skuteczności winny opierać się na zasadzie interdyscyplinarności.

Naczelną zasadą działań na rzecz osób doznających przemocy w rodzinie jest zapewnienie im bezpieczeństwa i ochrona przed dalszym krzywdzeniem. W żadnym przypadku nie powinno się akceptować sytuacji i zachowań, które mogłyby akcentować współodpowiedzialność osoby krzywdzonej za przemoc wobec niej stosowaną.

Rodzina jest podstawową jednostką społeczną i podstawowym środowiskiem funkcjonowania człowieka. Kształtuje jego osobowość, poglądy, system wartości.

W prawidłowo funkcjonującej rodzinie ważną rolę odgrywają wzajemne relacje pomiędzy jej członkami, charakteryzują się trwałością, wzajemnym zaufaniem oraz poczuciu bezpieczeństwa. Kiedy następuje dezorganizacja, rodzina nie jest w stanie realizować swoich podstawowych zadań. Role w rodzinie ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się coraz bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi. Przemoc domowa może być zarówno skutkiem jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Przemoc jest zjawiskiem społecznym. Nie ma żadnych granic, w związku z czym dotyczy szeroko rozumianego społeczeństwa, w tym szczególnie

rodziny. Dlatego osoby, które doznają przemocy w środowisku domowym, rodzinnym odczuwają wielkie cierpienie fizyczne, psychiczne i emocjonalne. Zaburza się ich poczucie bezpieczeństwa.

Prawidłowo funkcjonujące środowisko rodzinne jest optymalnym środowiskiem rozwoju i samorealizacji. Natomiast przemoc jest jednym z ważnych zagrożeń dla realizacji tej podstawowej funkcji rodziny, jak i dla samorealizacji każdego z jej członków.

Zadaniem instytucji i organizacji publicznych jest ochrona osób przed przemocą, również krzywdzeniem ze strony osób bliskich. Ustrojową zasadą jest także szczególna pomoc ze strony władz publicznych dla rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej (art. 71 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Rodziny doznające przemocy pozostają w trudnej sytuacji społecznej, co jest podstawą do udzielania im szczególnej pomocy przy użyciu metod i narzędzi określonych w obecnie obowiązującym porządku prawnym.

Statystycznie większość osób doznających przemocy domowej stanowią kobiety. Innymi szczególnie wrażliwymi kategoriami osób doznających przemocy domowej są m.in.: małoletni, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne. Dodatkowo przepisy ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 535) wprowadzają rozszerzenie kręgu osób doznających przemocy domowej, zwłaszcza o byłego małżonka, byłego partnera lub innego członka rodziny, niezależnie od faktu zamieszkiwania z osobą stosującą przemoc domową.

Szczególna ochrona i wsparcie powinny być dedykowane małoletnim, zarówno doznającym przemocy domowej, jak i będącym świadkami przemocy, którzy zgodnie ze zmianami ustawowymi są uznawani jako osoby doznające przemocy domowej.

Zgodnie z Rządowym Programem Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024 – 2030 przyjętym w listopadzie 2023 r. „przemoc domowa jest w Polsce, podobnie jak w innych krajach jednym z głównych problemów społecznych, który wymaga podejmowania szeroko zakrojonych działań przeciwdziałających temu zjawisku. Niebagatelny wpływ na stosowanie przemocy domowej ma dziedziczenie wzorca przemocy ze środowiska pochodzenia. Dzieci wychowujące się w środowisku domowym z problemem przemocy przyswajają sobie zachowania dorosłych, których są świadkami lub ofiarami. Uczą się, że sposobem rozwiązywania konfliktów jest przemoc. Wpływ na stosowanie przemocy domowej może mieć także uzależnienie od alkoholu lub jego nadużywanie. Statystyki pokazują, że wiele osób stosujących przemoc domową w chwili popełnienia czynu jest pod wpływem alkoholu. Należy pamiętać, że alkohol osłabia kontrolę nad zachowaniem i zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności. Uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za swoje czyny, mimo że osoby stosujące przemoc często wykorzystują fakt bycia nietrzeźwym jako czynnik usprawiedliwiający ich zachowanie. Coraz częściej przyczyną przemocy domowej jest uzależnienie nie tylko od alkoholu, ale także uzależnienie od innych substancji psychoaktywnych.

Przemoc domowa jest problemem niedeterminowanym kontekstem regionalnym, społecznym, materialnym – dotyka ludzi niezależnie od miejsca zamieszkania i statusu społecznego. Istotne jest przez to, dążenie do wypracowania uniwersalnego standardu wsparcia osób doświadczających przemocy (dzieci, dorosłych, osób starszych) adekwatnego do warunków zmieniającej się rzeczywistości społecznej.

Przemoc domowa, a szczególnie krzywdzenie dzieci stanowi poważny problem społeczny, wobec którego oczekuje się tworzenia specjalistycznej sieci wsparcia, realizowanej przez profesjonalistów: pracowników socjalnych, pedagogów, psychologów, kuratorów, policjantów, lekarzy i innych, w ramach zakrojonej współpracy międzyinstytucjonalnej.

Zjawisko przemocy domowej dotykające społeczność lokalną jest ściśle powiązane z innymi obszarami problemów społecznych, dlatego ich rozwiązywanie powinno być wspólnym interesem uzupełniających się działań specjalistów, instytucji i organizacji, m. in.: placówek opiekuńczo-wychowawczych, służby zdrowia, pomocy społecznej, instytucji porządku publicznego, organizacji pozarządowych. Każde z nich ma do czynienia z innym aspektem zjawiska, jednak działając osobno nie prowadzi do zwiększenia jakości wsparcia społecznego w obszarze przemocy wewnątrzrodzinnej.

Połączenie zasobów wszystkich jednostek i organizacji do realizacji zadań Programu przyczyni się do stworzenia jednolitej strategii wsparcia oraz zdecydowanego podniesienia skuteczności udzielanej pomocy. Jednym z podstawowych jego warunków jest poczucie wspólnego celu w sensie działań społecznych, oraz scalenie środowiska przy jego realizacji.

Na podstawie znowelizowanych przepisów prawnych **„przemoc w rodzinie”** została zastąpiona pojęciem **„przemoc domowa”**. Zmiana ta zapewnia właściwe spojrzenie na jednostkę doświadczającą przemocy, a nie tylko na rodzinę jako taką, w której przemoc występuje. Zarówno osobami doświadczającymi przemocy w związkach bliskich, jak i osobami stosującymi przemoc są bowiem konkretne - indywidualne - osoby, a jej przyczyną nie są tylko dysfunkcje rodziny jako podstawowej komórki społecznej.

Aby przeciwdziałanie przemocy domowej było efektywne i skuteczne, konieczne jest prowadzenie kompleksowych działań przez poszczególne podmioty zaangażowane w proces przeciwdziałania przemocy oraz niezbędne jest stałe koordynowanie za pomocą odpowiednich „narzędzi”, którymi są gminne, powiatowe, wojewódzkie programy przeciwdziałania przemocy domowej, a na szczeblu państwowym, krajowy program przeciwdziałania przemocy domowej.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy domowej do zadań własnych gminy należy opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej.

Celem programu jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej oraz zmniejszanie jej negatywnych następstw w życiu społecznym i rodzinnym. Kolejne obowiązki przypisane gminie przez ustawodawcę to:

- prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą;
- zapewnienie osobom doznającym przemocy domowej miejsc w ośrodkach wsparcia;
- tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Art. 9b ust. 2 pkt 4 w/w ustawy stanowi, że do zadań Zespołu Interdyscyplinarnego należy m.in. opracowanie projektu gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej.

Program jest kontynuacją działań podejmowanych w ramach realizacji wcześniejszego programu na lata 2021 – 2025, przyjętym Uchwałą Nr XXIV.199.2021z dnia 19 stycznia 2021 roku. Istotnym elementem programu jest zatem dalsze wprowadzanie w życie działań mających na celu z jednej strony podnoszenie świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy domowej oraz promowanie metod wychowawczych bez używania przemocy, a z drugiej strony zapewnienie ochrony i udzielanie pomocy osobom dotkniętym przemocą domową, a także upowszechnianie informacji o możliwościach i formach udzielania pomocy zarówno osobom dotkniętym przemocą, jak i stosującym przemoc domową.

Podstawy prawne

Podstawą prawną działań związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej jest:

- ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1359, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 127, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249, z późn. zm.),
- ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2023 r. poz. 171, z późn. zm.),

- ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151),
- ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U.2022 poz. 1700,z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 ze zm.),
- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900, z późn. zm.),
- konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U z 1997 r., nr 78, poz. 483 z późn. zm.oraz Dz.U. Nr.28 poz. 319 z 2001 r.),
- ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1426 z zm.),
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzory formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. 2023 poz.1870),
- uchwała Nr L.379.2023 Rady Gminy Baruchowo z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania oraz odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Baruchowie,
- zarządzenia Nr 73.2023r. Wójta Gminy Baruchowo z dnia 29 września 2023 r. w sprawie powołania Zespołu Interdyscyplinarnego w Gminie Baruchowie.

Charakterystyka zjawiska przemocy domowej

Zjawisko przemocy domowej definiowane jest jako jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności: narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące u tej osoby cierpienia lub krzywdę, ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej, istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia , poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Pojęcie **osoby doznającej przemocy** reguluje art. 2 ust 2 cytowanej ustawy i należy przez to rozumieć: małżonka, także w przypadku gdy małżeństwo ustało lub zostało unieważnione, oraz jego wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków; wstępnych i zstępnych oraz ich małżonków; rodzeństwo oraz ich wstępnych, zstępnych i ich małżonków; osobę pozostającą w

stosunku przysposobienia i jej małżonka oraz ich wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków; osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości we wspólnym pożyciu oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków; osobę wspólnie zamieszkującą i gospodarującą oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków; osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości w trwałej relacji uczuciowej lub fizycznej niezależnie od wspólnego zamieszkiwania i gospodarowania; małoletniego – wobec których jest stosowana przemoc domowa.

Zgodnie z art. 2 ust 3 przez **osobę stosującą przemoc domową** – należy przez to rozumieć pełnoletniego, który dopuszcza się przemoc domowej wobec osób, o których mowa w pkt 2, natomiast na podstawie art. 2 ust 4 **świadku przemocy domowej** – należy przez to rozumieć osobę, która posiada wiedzę na temat stosowania przemocy domowej lub widziała akt przemocy domowej.

Zgodnie z art. 2 pkt 2 przez **osobę doznającą przemocy domowej** należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej wobec osób, o których mowa w ust. 1 pkt 2. Najczęstsze formy przemocy domowej to: **przemoc fizyczna**: bicie, szarpanie, kopanie, duszenie, popychanie, obezwładnianie i inne; **przemoc psychiczna**: izolowanie, wyzywanie, ośmieszanie, grożenie, krytykowanie, poniżanie i inne; **przemoc seksualna**: zmuszanie do obcowania płciowego, innych czynności seksualnych i inne; **przemoc ekonomiczna**: nielożenie na utrzymanie osób, wobec których istnieje taki obowiązek, niezaspokajanie potrzeb materialnych, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych i ich sprzedawanie i inne; **przemoc za pomocą środków komunikacji elektronicznej**: wyzywanie, straszenie, poniżanie osoby w Internecie lub przy użyciu telefonu, robienie jej zdjęcia lub rejestrowanie filmów bez jej zgody, publikowanie w Internecie lub rozsyłanie telefonem zdjęć, filmów lub tekstów, które ją obrażają lub ośmieszają i inne; **inny rodzaj zachowań**: zaniedbanie, niezaspokojenie podstawowych potrzeb biologicznych, psychicznych i innych, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych i ich sprzedawanie, pozostawianie bez opieki osoby, która z powodu choroby, niepełnosprawności lub wieku nie może samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb, zmuszanie do picia alkoholu, zmuszanie do zażywania środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków i inne.

Przemoc domowa: **jest intencjonalna** – przemoc jest zamierzonym działaniem człowieka, ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie drugiej osoby; **sily są nierównomierne** – w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Osoba doświadczająca przemocy jest słabsza a osoba ją stosująca – silniejsza; **narusza prawa i dobra osobiste** – osoba stosująca przemoc wykorzystuje przewagę

siły, narusza podstawowe prawa drugiej strony (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itd.); **powoduje cierpienie i ból** – osoba stosująca przemoc naraża zdrowie i życie drugiej strony na poważne szkody. Doświadczanie bólu i cierpienia sprawia, że będąc poddaną takiemu oddziaływaniu ma mniejszą zdolność do samoobrony.

Każdy może być ofiara przemocy: kobieta, dziecko, mężczyzna, osoba starsza, osoba niepełnosprawna.

Wśród przyczyn przemocy wskazać należy: uzależnienie osoby stosującej przemoc (alkoholizm, narkomania), ubóstwo, chęć dominacji, niskie poczucie własnej wartości, zależność ekonomiczna od partnera, destrukcyjne mity i przekonania funkcjonujące w społeczeństwie, zaburzenia osobowości sprawcy, traumatyczne doświadczenia, obawa przed odrzuceniem i utratą rodziny.

Skutki przemocy: **skutki indywidualne** – urazy fizyczne, zaburzenie zdrowia, depresja, uzależnienie od substancji psychoaktywnych, trudności w funkcjonowaniu w różnych rolach społecznych, konflikty z prawem, zachowania agresywne, demoralizacja, trudności wychowawcze, ubóstwo, bezdomność, trwałe kalectwo, akty samobójcze, śmierć, itp.; **skutki społeczne** – nie zaspokojenie podstawowej potrzeby psychologicznej jaką jest potrzeba bezpieczeństwa, identyfikowanie się ze sprawcami przemocy i przenoszenie zachowań agresywnych na inne grupy społeczne rówieśnicze jak i dorosłe, izolowanie się od środowiska, przenoszenie negatywnych zachowań na następne pokolenia; **skutki ekonomiczne** – ponosi sprawca, ofiara, każdy obywatel i wiele różnych instytucji, które zajmują się problemem przemocy w rodzinie.

Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem, które występuje na całym świecie. Najczęściej dotyka ona najsłabszych, którzy nie potrafią sami się obronić, przede wszystkim kobiety, dzieci, osoby starsze i niepełnosprawne.

Zgodnie z Rządowym Programem Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024 - 2030 przyjętym w listopadzie 2023 roku „przemoc domowa jest w Polsce, podobnie jak w innych krajach jednym z głównych problemów społecznych, który wymaga podejmowania szeroko zakrojonych działań przeciwdziałających temu zjawisku”. Badania i statystyki wskazują, że wpływ na występowanie przemocy ma: dziedziczenie wzorca przemocy ze środowiska pochodzenia, uzależnienie od alkoholu lub jego nadużywanie a także coraz częściej używanie substancji psychoaktywnych.

Diagnoza zjawiska przemocy w Gminie Baruchowo

Gmina Baruchowo położona jest w południowo-wschodniej części województwa kujawsko - pomorskiego w powiecie włocławskim. Północną część gminy stanowi Brudzeński i Gostyniński - Włocławski Park Krajobrazowy, zajmujący około 61,7% jej powierzchni. Na terenie gminy znajduje się 166 ha wód powierzchniowych w postaci jezior i rzek o II klasie czystości. Duża ilość lasów oraz malownicze położenie akwenów wodnych stwarza sprzyjające warunki dla rozwoju turystyki i wypoczynku. Atrakcją przyrodniczą gminy są rezerваты, pomniki przyrody oraz gatunki chronione roślin i zwierząt. Gmina Baruchowo jest gminą rolniczo-turystyczną, posiada dobrze rozwiniętą infrastrukturę techniczną. Obecnie gmina jest zwodociągowana w 100%, strefonizowana, posiada własną oczyszczalnię ścieków, składowisko odpadów stałych dobrze rozbudowaną sieć dróg. Wiodącą funkcją jest rolnictwo. Pod względem gospodarki rolnej w porównaniu do innych gmin powiatu ziemskiego włocławskiego posiada gleby o dość niskiej wartości rolniczej. Nasza gmina charakteryzuje się dosyć dużą lesistością - aż 36,6% powierzchni ogólnej. Jest to gmina biedna ale piękna. Posiada zagospodarowane tereny pod budownictwo lotniskowe, ośrodki wczasowe.

W skład Gminy Baruchowo wchodzi 15 sołectw: Zakrzewo, Grodno, Kłotno, Kurowo Parcele, Goreń, Skrzyńki, Kurowo Kolonia, Okna, Baruchowo, Patrówek, Zawada Piaski, Świątkowice, Nowa Zawada, Boża Wola, Lubaty.

Według stanu na dzień 31 grudnia 2023 roku na terenie Gminy Baruchowo zamieszkiwało 3.377 mieszkańców (pobyt stały 3.361 osób; pobyt czasowy 16 osób).

W Powiatowym Urzędzie Pracy zarejestrowanych było 168 osób bezrobotnych – w tym 102 kobiety, - 66 mężczyzn. Z prawem do zasiłku było 18 osób, w tym 7 kobiet i 11 mężczyzn. Na przestrzeni ostatnich lat zmieniła się grupa osób potrzebujących pomocy. Są to nie tylko osoby starsze i niepełnosprawne, ale także w dużej mierze osoby młode i bezrobotne, osoby nadużywające alkoholu.

Z danych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Baruchowie wynika, że w 2023 roku pomocą społeczną w formie pieniężnej i niepieniężnej objęto łącznie 102 rodziny, w których było 231 osób, z czego 91 rodzinom udzielono pomocy pieniężnej. Najczęściej występującym powodem trudnej sytuacji życiowej w 2023 roku było bezrobocie. Ponadto ze świadczeń pomocy społecznej korzystały osoby z powodu: długotrwałej choroby, niepełnosprawności, wielodzietności i alkoholizmu – źródło: sprawozdanie MPIPS za 2023r.

W 2023 roku objęto pomocą społeczną 27 osób z problemem alkoholowym. W rejestrach Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych figurują osoby zgłoszone przez członków rodziny, Policję celem rozpoczęcia procedury zobowiązania do leczenia uzależnienia od alkoholu. Na podstawie analizy dokumentów Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych ustalono, iż pojawiają się informacje dotyczące wszczynania awantur, używania siły fizycznej, wyzwisk, popychania i szarpania oraz wyganiania innych członków rodziny.

Przemoc to najczęściej spotykana forma agresji. Osoby doznające przemocy domowej najczęściej ukrywają ten fakt przed otoczeniem. Rzadko decydują się na fachową pomoc.

Na podstawie danych dotyczących założonych NK na terenie Gminy Baruchowo jako główną i najczęstszą przyczynę przemocy domowej należy wskazać uzależnienie od alkoholu. Należy pamiętać, że alkohol osłabia kontrolę nad zachowaniem i zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności. Uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za swoje czyny.

Dane Zespołu Interdyscyplinarnego w Baruchowie obrazują zjawisko przemocy domowej na przestrzeni trzech ostatnich lat.

Tabela nr 1

Liczba formularzy „Niebieska Karta” przekazanych do Zespołu Interdyscyplinarnego

Rok	2022	2023
Liczba wszczętych procedur „Niebieskiej Karty”	7	4

Poniższe wykresy i tabele najlepiej odzwierciedlają skalę ujawnienia zjawiska przemocy w rodzinie i uruchamiania dalszych działań.

Tabela nr 2

Liczba interwencji domowych, w tym z powodu przemocy w rodzinie

Rok	2022	2023
Liczba interwencji domowych	12	7
w tym z powodu przemocy w rodzinie	7	4

Źródło: Dane statystyczne Komisariatu Policji w Kowalu

Dane statystyczne Komisariatu Policji w Kowalu oraz ośrodka Pomocy Społecznej w Baruchowie jednoznacznie wskazują, iż liczba interwencji zmalała.

Tabela nr 3

Liczba pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej

Rok	2022	2023
Liczba pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej	14	11
w tym :		
kobiety	5	3
dzieci	8	7

Źródło: Dane Zespołu Interdyscyplinarnego w Baruchowie

Z powyższych danych wynika, iż najliczniejszą grupę pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej stanowiły dzieci. Zauważalnym jest spadek liczby pokrzywdzonych.

Tabela nr 4

Liczba sprawców przemocy domowej

Rok	2022	2023
Liczba sprawców przemocy domowej	8	4

Źródło: Dane Zespołu Interdyscyplinarnego w Baruchowie

Z danych Ośrodka Pomocy Społecznej w Baruchowie wynika, iż liczba sprawców przemocy wskazanych w „niebieskich Kartach” w 2022r. wynosiła 8 osób, natomiast w 2023r. 4 osoby . Zauważyć można więc tendencję spadkową.

Tabela nr 5

Liczba sprawców przemocy domowej pod wpływem alkoholu

Rok	2022	2023
Liczba sprawców przemocy domowej pod wpływem alkoholu	7	4
w tym:		
kobiety	5	3
mężczyźni	-	1
nieletni	8	7

Źródło: Dane statystyczne Komisariatu Policji w Kowalu

W większości przypadków sprawcy w chwili popełnienia przestępstwa znajdowali się pod wpływem alkoholu. Dane te znajdują odzwierciedlenie w opinii 32% mieszkańców, którzy wzięli udział w badaniu przeprowadzonych na potrzeby tworzenia Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych, z których wynika, iż alkohol jest przyczyną przemocy.

Zdaniem 32 badanych zjawisko przemocy w rodzinie dotyczy różnych rodzin, środowisk, natomiast 23 ankietowanych nie zgadza się z tym stwierdzeniem i uważa, iż przemoc dotyczy tylko środowisk patologicznych i z marginesu społecznego

O konieczności pomocy ofiarom przemocy świadczą opinie mieszkańców. Zdecydowana większość badanych uważa, że ofiarom przemocy w rodzinie warto pomagać.

Z opinii 12 badanych wynika, iż uważają oni powyższe stwierdzenie za prawdziwe, co oznacza, iż w konsekwencji wrócą do sprawcy. Czterech badanych nie wyraziło swojej opinii.

W latach 2022 – 2023 wobec sprawców przemocy zostały podjęte wymienione poniżej działania.

Tabela nr 6

Działania podjęte wobec sprawców

Rodzaj skierowanego działania wobec sprawcy przemocy	Liczba osób, które podjęły współpracę z Zespołem Interdyscyplinarnym	
	2022	2023
Podjęcie przez sprawcę leczenia odwykowego	3	-
Sprawcy skierowani do organów ścigania	2	2
Sprawcy skierowani do udziału w programach korekcyjnych	-	-
Sprawcy skazani prawomocnym wyrokiem Sądu w postępowaniu karnym	1	Sprawy w toku.
Sprawcy, którzy nie podjęli współpracy z Zespołem Interdyscyplinarnym	1	0

Źródło: Dane Zespołu Interdyscyplinarnego w Baruchowie

W okresie od 2022 roku do 2023 roku zauważalny jest coroczny spadek prowadzonych procedur. Wpływ na spadek prowadzonych procedur miała pandemia Covid-19.

Jak wynika z powyższej tabeli procedurę Niebieskiej Karty najczęściej sporządzała Policja, gdyż to ona jest pierwszą instytucją reagującą na przemoc domową i wszczynającą procedurę. Następnie o zaistniałej sytuacji informowany jest Ośrodek Pomocy Społecznej, który zapewnia obsługę organizacyjno – techniczną Zespołu Interdyscyplinarnego i powoływał grupy robocze, a obecnie grupy diagnostyczno – pomocowe. Grupy Robocze podczas rozeznawania sytuacji rodzin, w których wszczęto procedurę Niebieskiej Karty podejmują szereg działań i są to m.in. motywowanie do udziału w programach korekcyjno – edukacyjnych (osoby stosujące przemoc), motywowanie do podjęcia terapii małżeńskiej lub rodzinnej, wnioski do Sądu w celu rozeznania sytuacji przez kuratora, monitoring rodziny przez dzielnicowego oraz pracownika socjalnego, kierowanie osób, które nadużywają alkoholu na spotkania Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz motywowanie do podjęcia terapii uzależnień, przeprowadzanie rozmów motywująco – wspierających, przeprowadzanie rozmów informacyjno – pouczających.

Osobom dotkniętym przemocą oraz sprawcom przemocy wskazuje się możliwość współpracy z terapeutą uzależnień, korzystania z porad psychologa oraz korzystania z bezpłatnych porad prawnych dla mieszkańców powiatu włocławskiego w Starostwie Powiatowym we Włocławku (punkt w Urzędzie Miasta w Kowalu), skorzystania z pomocy Fundacji DIES MEI pomocy pokrzywdzonym w siedzibie we Włocławku ul. Kościuszki 26.

W razie konieczności pomaga się też w umieszczeniu w zakładach zamkniętych leczenia odwykowego.

CEL GŁÓWNY PROGRAMU

Głównym celem programu jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej oraz zmniejszenie skali tego zjawiska zwiększenie skuteczności ochrony ofiar przemocy w rodzinie i zwiększenie dostępności pomocy, zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc, koordynowanie zintegrowanym systemem pomocy rodzinie z problemem przemocy domowej.

Cele szczegółowe programu i zadania

1. Diagnoza i poziom świadomości społecznej w rodzinach, w których występuje przemoc domowa.

Działania: diagnoza przemocy, współpraca Zespołu Interdyscyplinarnego z pracownikami różnych grup zawodowych powołanych do pracy w grupach diagnostyczno-pomocowych.

2. Podnoszenie poziomu świadomości społecznej na temat problemu przemocy domowej.

Działania: edukacja dzieci, młodzieży i dorosłych w zakresie przemocy, promowanie skutecznych sposobów powstrzymywania przemocy, prowadzenie kampanii zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży w zakresie ograniczenia oglądania przemocy w telewizji, grach komputerowych, wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu promujące zachowania nieagresywne, dystrybucja ulotek i informacji na temat przemocy.

3. Zwiększenie pomocy i ochrony ofiarom przemocy domowej.

Działania: zapewnienie ofiarom przemocy w rodzinie wsparcia przez psychologa, udzielanie informacji dotyczącej bezpiecznego schronienia osobom dotkniętym przemocą, rozpowszechnianie telefonu zaufania – Niebieska Linia, podejmowanie działań interwencyjnych w związku ze zgłoszeniem przemocy domowej, podejmowanie działań w oparciu o procedurę "Niebieska Karta", praca socjalna prowadzona przez pracowników ośrodka pomocy społecznej w rodzinach uwikłanych w różnego rodzaju konflikty.

4. Podnoszenie kwalifikacji pracowników instytucji i organizacji w udzielaniu pomocy ofiarom przemocy domowej.

Działania: organizowanie szkoleń dla osób zajmujących się pomocą osobom doświadczającym przemocy domowej, działanie Zespołu Interdyscyplinarnego nakierowane na rozwijanie i umacnianie współpracy różnych instytucji w zakresie rozpoznawania przemocy oraz podejmowanie działań mających na celu jej zatrzymanie.

Realizacja celów

1. Budowanie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, poprzez współpracę jednostek do tego powołanych.
2. Diagnozowanie zjawiska przemocy na terenie gminy Baruchowo.
Podnoszenie kompetencji służb i instytucji w zakresie przemocy domowej, poprzez szkolenia i warsztaty.
3. Oddziaływanie na sprawców przemocy domowej poprzez programy korekcyjno-edukacyjne oraz psychologiczno-terapeutyczne.
4. Udzielania specjalistycznego wsparcia dla osób znajdujących się w kryzysie ze szczególnym uwzględnieniem ofiar przemocy domowej – psycholog dla ofiar przemocy.

ZADANIA ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ

1. Zespół interdyscyplinarny realizuje działania określone w gminnym programie przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej.
2. *Do zadań zespołu interdyscyplinarnego należy tworzenie warunków umożliwiających realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej oraz integrowanie i koordynowanie działań podmiotów, o których mowa w art. 9a ust. 3–5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, w szczególności przez:* diagnozowanie problemu przemocy domowej na poziomie lokalnym; inicjowanie działań profilaktycznych, edukacyjnych i informacyjnych mających na celu przeciwdziałanie przemocy domowej i powierzanie ich wykonania właściwym podmiotom; inicjowanie działań w stosunku do osób doznających przemocy domowej oraz osób stosujących przemoc domową; opracowanie projektu gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej; rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym; powoływanie grup diagnostyczno-pomocowych i bieżące monitorowanie realizowanych przez nie zadań; monitorowanie procedury „Niebieskie Karty”; przekazywanie informacji, o której mowa w art. 9e ust. 3, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 9c ust. 5a; kierowanie osoby stosującej przemoc domową do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla osób stosujących

przemoc domową lub programie psychologiczno-terapeutycznym dla osób stosujących przemoc domową; składanie, na wniosek grupy diagnostyczno-pomocowej, zawiadomienia o popełnieniu przez osobę stosującą przemoc domową wykroczenia, o którym mowa w art. 66c ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2151, 2311, 2581 i 2600 oraz z 2023 r. poz. 289).

3. Zespół interdyscyplinarny przed złożeniem zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 10, może wystąpić do właściwego starosty o przesłanie informacji dotyczącej wypełniania przez osobę stosującą przemoc domową obowiązków zawartych w art. 4 ust. 6.

4. Wnioski grupy diagnostyczno-pomocowej, o których mowa w ust. 8 pkt 5 i 6, są dla zespołu interdyscyplinarnego wiążące.

5. Jeżeli osobą stosującą przemoc domową jest funkcjonariusz Policji, zespół interdyscyplinarny informuje komendanta właściwej jednostki organizacyjnej Policji o złożeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 10.

6. Jeżeli osobą stosującą przemoc domową jest żołnierz Żandarmerii Wojskowej, zespół interdyscyplinarny informuje komendanta właściwej jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej o złożeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 10.

Procedura Niebieskiej Karty

"Niebieska Karta" jest formularzem opisującym sytuacje, w których dochodzi do przemocy domowej i została ona uregulowana w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 roku, a także działania podejmowane na rzecz osoby poszkodowanej.

Wszczęcie procedury następuje z chwilą wypełnienia formularza „Niebieska Karta – A”

w przypadku uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy domowej lub zgłoszenia dokonanego przez świadka przemocy domowej. Służy dokumentowaniu faktów związanych z przemocą domową, ocenie zagrożenia dalszą przemocą oraz jako dowód w sprawach sądowych.

Podmioty wymienione w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy domowej wskazane do realizowania działań w ramach procedury „Niebieskiej Karty” to: jednostki organizacyjne pomocy społecznej; gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych; Policja; ochrona zdrowia; organizacje pozarządowe; oświata; kuratorzy.

W skład Zespołu Interdyscyplinarnego wchodzi także przedstawiciele Żandarmerii Wojskowej, jeżeli Żandarmeria Wojskowa złoży taki wniosek do wójta, burmistrza albo prezydenta miasta w związku z

zamieszkiwaniem na obszarze gminy żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową. Mogą wchodzić także prokuratorzy.

Niebieska Karta może być wypełniona przez przedstawicieli w/w jednostek.

Wypełniony formularz „Niebieska Karta – A” niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia wszczęcia procedury, przekazuje się do zespołu interdyscyplinarnego. Kopię wypełnionego formularza „Niebieska Karta – A” pozostawia się u wszczynającego procedurę.

Formularz „Niebieska Karta – A” niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia jego otrzymania, jest przekazywany grupie diagnostyczno-pomocowej. Pierwsze posiedzenie grupy

diagnostyczno-pomocowej odbywa się niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania formularza „Niebieska Karta – A”. Grupa diagnostyczno-pomocowa, na podstawie

informacji zawartych w formularzu „Niebieska Karta – A”, dokonuje diagnozy sytuacji w związku z podejrzeniem stosowania przemocy domowej oraz podejmuje działania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej i zatrzymania przemocy domowej albo rozstrzyga o braku zasadności podejmowania działań. Każde posiedzenie grupy diagnostyczno - pomocowej jest dokumentowane w formie protokołu. Na posiedzeniu grupa diagnostyczno - pomocowa w obecności zaproszonej osoby doznającej przemocy domowej dokonuje analizy sytuacji w związku z podejrzeniem stosowania przemocy domowej i we współpracy z osobą doznającą przemocy domowej, opracowuje indywidualny plan pomocy albo rozstrzyga o braku zasadności podejmowania działań.

Grupa diagnostyczno - pomocowa, na podstawie ustaleń zawartych w wypełnionym formularzu „Niebieska Karta – C”, podejmuje działania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej i poprawę jej sytuacji życiowej. Indywidualny plan pomocy obejmuje ogół działań podejmowanych przez grupę diagnostyczno - pomocową na rzecz i wspólnie z osobą doznającą przemocy domowej, w celu poprawy sytuacji życiowej tej osoby oraz w jej środowisku domowym. Indywidualny plan pomocy może ulegać zmianie, uwzględniając potrzeby, zasoby i sytuację osoby doznającej przemocy domowej, co zostaje odnotowane w formularzu „Niebieska Karta – C”. Niestawiennictwo osoby doznającej przemocy domowej nie wstrzymuje prac grupy diagnostyczno - pomocowej. Na posiedzenie

grupy diagnostyczno - pomocowej nie zaprasza się małoletniego. Wszystkie działania realizowane w ramach procedury są dokumentowane w formie pisemnej.

ADRESACI PROGRAMU

1. Rodziny i osoby-ofiary dotknięte zjawiskiem przemocy domowej, w tym: dzieci, współmałżonkowie lub partnerzy w związkach nieformalnych, osoby starsze, osoby niepełnosprawne.
2. Sprawcy przemocy.
3. Świadkowie przemocy
4. Przedstawiciele instytucji i służb pracujących z osobami i rodzinami zagrożonymi bądź dotkniętymi

przemocą m.in: pracownicy socjalni, policjanci, służby kuratorskie, nauczyciele i pedagodzy, pracownicy służby zdrowia, członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

PARTNERZY PROGRAMU

Podmioty działające w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej to: Zespół Interdyscyplinarny w Baruchowie; Ośrodek Pomocy Społecznej w Baruchowie; Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Baruchowie; Komisariat Policji w Kowalu; Placówki ochrony zdrowia; Placówki oświaty; Wydział Rodzinny i Nieletnich Sądu Rejonowego we Włocławku; Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej – Sąd Rejonowy we Włocławku; Prokuratura Rejonowa we Włocławku; Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie we Włocławku; organizacje pozarządowe.

PROGNOZOWANE EFEKTY PROGRAMU

Zakładamy, że realizacja Programu w latach 2024-2030 przyczyni się do:

- 1.Zmniejszenie rozmiaru przemocy domowej,
- 2.Zmniejszenie poczucia bezradności osób doznających przemocy domowej,
- 3.Zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy domowej.
- 4.Zwiększenie wiedzy instytucji zajmujących się przemocą domową na temat zjawiska przemocy – diagnoza rzeczywistego rozmiaru zjawiska na terenie gminy Baruchowo,
- 5.Podniesienie świadomości społeczeństwa o zjawisku przemocy domowej i sposobach radzenia sobie z tym problemem,
- 6.Usprawnienie systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą domową.
- 7.Zwiększenie zaangażowania społeczności w sprawy przeciwdziałania przemocy domowej.
- 8.Zbudowanie systemu działań w zakresie pomocy rodzinom i osobom dotkniętym przemocą domową.

ŹRÓDŁO FINANSOWANIA

Program będzie finansowany ze środków własnych gminy Baruchowo, dotacji oraz ze środków pozabudżetowych pozyskiwanych z innych źródeł.

MONITORING I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

- 1.Spodziewane efekty i ocena prowadzonych działań w ramach Programu:

- zmniejszenie rozmiarów zjawiska przemocy domowej,
 - zwiększenie skuteczności i dostępności pomocy,
 - zmniejszenie negatywnych następstw dla ofiar i świadków przemocy domowej,
 - spadek liczby przypadków przemocy domowej,
 - spadek liczby rodzin, w których interwencje podejmowane są wielokrotnie,
 - zwiększenie społecznej wrażliwości i zaangażowania w problematykę przeciwdziałania przemocy domowej,
 - zwiększenie kompetencji służb, instytucji pracujących w obszarze przemocy domowej oraz poprawa współpracy w tym zakresie.
2. Efektywność programu i jego ocena mierzona będzie poprzez prowadzenie statystyk, ich analizę ilościową i jakościową.
3. Wójt Gminy Baruchowo sprawuje na bieżąco nadzór nad realizacją Programu i podejmuje niezbędne działania zmierzające do osiągnięcia celów wyznaczonych w Programie.
3. Ośrodek Pomocy Społecznej w Baruchowie przedstawia Radzie Gminy w Baruchowie sprawozdanie z realizacji Programu za rok poprzedni.

ZAKOŃCZENIE

Gminnego Programu Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2024-2030, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały, określa sposób realizacji zadań własnych gminy, o których mowa w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy domowej.

W Programie na lata 2024- 2030 przewidziano kontynuację zadań realizowanych w latach wcześniejszych, jak również podjęcie nowych przedsięwzięć.

Przemoc domowa to zjawisko, które nigdy nie powinno mieć miejsca. Nikt nie ma prawa naruszać praw i dóbr osobistych człowieka. Niestety przemoc domowa występuje od zawsze i nigdy całkowicie nie zniknie. W związku z czym należy podejmować działania mające na celu zmniejszenie skali tego zjawiska, trzeba każdego dnia podejmować wysiłek ukierunkowany na zapobieganie temu zjawisku i udzielać wsparcia tym, którym nie udało się tych przykrych doświadczeń uniknąć.

Uzasadnienie

Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Ofiar Przemocy Domowej w Gminie Baruchowo na lata 2024-2030 określa sposób realizacji zadań własnych gminy, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej. W Programie przewidziano kontynuację zadań realizowanych w latach ubiegłych, określonych w „Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Baruchowo w latach 2021-2025” przyjętego Uchwałą Nr XXIV.199.2021r. Rady Gminy w Baruchowie z dnia 19 stycznia 2021r. Dostosowano również zapisy i nazewnictwo w związku ze zmianą ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2023 r. poz. 535). Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy, o której mowa powyżej, do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej. Wobec powyższego niniejszą uchwałą należy uznać za konieczną i uzasadnioną.

Przewodniczący Rady Gminy Baruchowo

Jarosław Komorek